

Home > BERNART DE VENTADORN > EDIZIONE > Ab joi mou lo vers e·l comens > Tradizione manoscritta > CANZONIERE G > Edizione diplomatico-interpretativa

Edizione diplomatico-interpretativa

idem	idem
I	I
AB ioi mou lo uers el començ. et ab ioi re man efenis. esol qe bona fos la fis. bons sai qer lo comença menz. car p(er) la bona com(en)ança. me uen iois (et) alegrança. p(er)(z)o deu(o)m la bona fin graçir. qe toç bons faiç uei lauçar al fenir.	Ab ioi mou lo vers e·l començ, et ab ioi reman e fenis; e sol qe bona fos la fis, bons sai q?er lo començamenz. Car per la bona començança me ven iois et alegrança; per zo deu om la bona fin graçir, qe toç bons faiç vei lauçar al fenir.
II	II
Simapodera ios em uenç Meraueill me car osofris Qeu nodit enomes bruis. P(er) cui soi ta(n)t gais ni iausenç. Mas greu uereç finama(n)ça. Ses paor eses dopta(n)ça. Qa des temom uers ço qa ma fallir. P(er) qeu no maus d(e) parlar i(n) ardir.	Si m?apodera ios e·m venç: meraveill me, car o sofris, q?eu no dit e no·m esbruis per cui soi tant gais ni iausenç; mas greu vereç fin?amança ses paor e ses doptança, q?ades tem om vers ço q?ama, fallir, per q?eu no·m aus de parlar inardir.
III	III
No(n) es enoiz ni fallimenç. Ni uilania ço mes uis. Mas dome qa(n)t se fai deuins. Daltrui amor econoissenç. Enoios equeus enança. Qand faiç enoi ni pesança. Çascus se uol de sos mesters fornir. Mi co(n)fundeç e uos no(n) uei iauçir.	Non es enoiz ni fallimenç ni vilania, ço m?es vis, mas d?ome qant se fai devins d'altrui amor e conoissenç. Enoios! E qe·us enança, qand faiç enoi ni pesança? Çascus se vol de sos mesters fornir; mi confundeç, e vos no·n vei iauçir.
IV	IV
Duna ren ma bonda mos senç. Qanc null om mo(n) iois nome(n)qis. Qeu uolanters nolen mentis. Car no(n) es bon enseignamenç. Anç es follia et en fança. Qi damor abenena(n)ça. Eçalauol ad home descobrir. Sel nolinpot oualer os(er)uir.	D?una ren m?abonda mos senç: q?anc null om mon iois no·m enqis, q?eu volanters no l?en mentis; car non es bon enseignamenç, anç es follia et enfança, qi d?amor a benenança e ça la vol ad home descobrir, se·l no l?in pot o valer o servir.
V	V

Anc sa bella boca riçenç. Non cuidei baisan me trais. Car abun dolç baisar maucis. Esab (un) autre nomes gairenç Astretal mes p(er) scemblança Com de peleus la lança. Qe del son colp no podiom garir. Se p(er) eis loc no sen feçes ferir.	Anc sa bella boca riçenç non cuidei, baisan me trais, car ab un dolç baisar m?aucis, e s?ab un autre no m?es gairenç; astretal m?es per scemblança com de Peleus la lança, qe del son colp no podi?om garir, se per eis loc no s?en feçes ferir.
VI	VI
Bona domna uostre cors genç. Eill u(ost)re beill oillç man co(n)qis. El dolç esgard el (lo) genz ris. Ela bella cara plaisenç. Qant ben ment prendaesma(n)ça De beltat no(n) sai engança. La çencer es co(m) poscha el mo(n)d causir. O no(n) uei clar dels oillç ab q(e)us remir.	Bona domna, vostre cors genç e·ill vostre beill oillç m?an conqis, e·l dolç esgard e llo genz ris, e la bella cara plaisenç, qant ben m?ent prenda esmança, de beltat no·n sai engança: la çencer es c?om poscha el mond causir; o non vei clar dels oillç ab qe·us remir.

- letto 441 volte

Credits | Contatti | © Sapienza Università di Roma - Piazzale Aldo Moro 5, 00185 Roma T (+39) 06 49911
CF 80209930587 PI 02133771002

Source URL: <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/edizione-diplomatico-interpretativa-1228>